

บันทึกการเดินทางของฉัน

4 เมษายน 2560

นี่เป็นวันแรกที่ฉันเดินทางถึงประเทศญี่ปุ่นอากาศเย็นมากเมื่อเทียบกับประเทศไทย ประมาณ 10-11 องศาเซลเซียส และยังมีฝนตกเล็กน้อยด้วย เราถึงกันไฟลท์เช้ามากแต่ก็มีคนเต็มไปหมด เราใช้เวลาผ่าน ตม. ประมาณ 1 ชั่วโมงแล้วออกมาเอากระเป๋าขึ้น และเดินทางมาที่จุดนัดพบโฮสโดยรถบัสที่ทางโครงการมารับที่ สนามบิน ซึ่งในวันนี้เราทุกคนจะต้องแยกกันไปที่บ้านโฮสเลย ฉันตื่นเต้นมาก เพราะฉันไม่เคยเห็นรูปโฮสเลย แต่เราได้คุยกันผ่านทาง Line ซึ่งฉันคิดว่าท่านใจดี

มาก โฮสของฉันเป็นคุณตาและคุณยาย อายุ 63 และ 59 ปี เมื่อตอนมาถึงจุดนัด โฮสก็ Line มาหาว่าท่าน มารอแล้ว ถ้าถึงแล้วให้บอกด้วย นั่นทำให้ฉันยัง ตื่นเต้นเข้าไปใหญ่ เพราะยังไม่ได้เตรียมใจเลย เมื่อ ฉันเจอโฮสคุณยายท่านสวยมาก และท่านยังช่วยฉัน ถูกระเป๋าอีกด้วย เมื่อเจอโฮสฉันก็แยกกับเพื่อนและ อาจารย์ ฉันมั่นใจว่าฉันเป็นคนแรกที่เดินทางออก

จากจุดนัดด้วย คุณยายมารับฉันด้วยรถยนต์ส่วนตัว ซึ่งมีคุณตาเป็นคนขับ คุณตาก็ใจดีเช่นกัน ท่านแข็งแรง มาก ท่านยกกระเป๋าขึ้นรถให้แล้วยังเปิดประตูรถให้อีกด้วย ตอนอยู่ในรถท่านก็พยายามชวนคุย ซึ่งฉันก็ยังฟังไม่

ค่อยรู้เรื่อง อาจจะเพราะภาษาของฉันยังไม่ค่อยแข็งแรง และความตื่นเต้นด้วย ตอนมาถึงที่บ้าน ฉันประทับใจมาก เพราะบ้านโฮสเหมือนในการ์ตูนญี่ปุ่นเลย เป็นบ้านสักริม สูง 3 ชั้น มีต้นซากุระสีชมพูแซมด้านข้าง ฉันพักที่ชั้น 3 ส่วนชั้น 1 เป็นห้องนอนของโฮส และชั้นที่ 2 เป็น ห้องนั่งเล่น ห้องครัว และห้องน้ำ ตอนไปถึงคุณยายพาฉัน ไปดูห้องฉันมีลักษณะคล้ายๆห้องใต้หลังคาแต่กว้างขวาง

มีเตียงนอนอยู่ตรงมุมห้อง มีโต๊ะเขียนหนังสือ มีตู้เสื้อผ้า และชั้นวางของ นอกจากนั้นคุณยายยังมีฮีทเตอร์ให้อีก ด้วย และคุณยายยังให้กฎการอยู่ร่วมกันซึ่งจริงๆมันอาจไม่ได้เรียกว่ากฎก็ได้เพราะว่ามันคือตารางเวลาว่า

ทานอาหารเช้าและเย็นก็โง่ง ถ้ากลับบ้านดึกให้บอกท่านก่อน และจะซักผ้าได้อย่างไร ในวันนี้คุณยายอธิบายให้ฉันฟังว่าสถานีรถไฟอยู่ที่ไหน ต้องเดินทางอย่างไรเพื่อจะไปเรียนและควรขึ้นรถไฟตู้ไหนให้สามารถเปลี่ยนสายได้สะดวกที่สุด ในตอนบ่ายฉันได้มีโอกาสเดินสำรวจรอบๆบ้านไปจนถึงสถานที่ที่มีร้านสะดวกซื้อที่มีอาหารราคาไม่แพงและนำทานอีกด้วย ในตอนเย็นคุณยายทำอาหารให้ทาน มันอร่อยมาก ท่านพยายามชวนคุยเพื่อให้ฉันฝึกภาษาอีกด้วย เมื่อทานอาหารเสร็จคุณตาชวนฉันดูโทรทัศน์และคุณยายก็เอาชาร้อนมาให้ดื่มเพราะว่าอากาศเย็นกว่าตอนเช้ามาก ฉันคิดว่าวันแรกมันอาจจะไม่ค่อยราบรื่นนักด้านการสื่อสารแต่ฉันก็จะพยายามทำให้ดีที่สุด

16 เมษายน 2560

ฉันอยู่ญี่ปุ่นมาครึ่งทางของโครงการแล้ว ด้านการเรียนก่อนเรียนมีการสอบวัดระดับโดยให้เขียนเรียงความและสอบสัมภาษณ์ ฉันได้อยู่ห้องที่ 2 จากทั้งหมด 3 ห้อง จะมีการเรียนในช่วงเช้าคือ 8.50-12.10 น. ซึ่งในตอนเช้ารถไฟแน่นมากๆ แต่รถก็มาเร็วและตามเวลาเช่นกัน ส่วนในตอนบ่ายในบางวันทางโครงการจะมีกิจกรรมให้ทำหรือพาไปเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ซึ่งฉันได้ไปมีโอกาสดำเนินการ okonomiyaki ด้วยตัวเอง ได้ไปวัด Meiji ได้ลองทำซูชิตามวิธีแบบชาวญี่ปุ่น ได้ใส่ชุดยูคาตะแล้วเข้าพิธีชงชา และได้ไปคามาคูระ ในการเดินทางนี้เราไปกันเป็นกลุ่มซึ่งนอกจากพวกเรา TNI แล้วยังมีเด็กชาวไทยอีก 20 คน ซึ่งมาเรียนร่วมกันเป็นน้องๆวัยมัธยม เราสนิทกันอย่างรวดเร็วเพราะได้เรียน ได้เดินทาง และได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งกิจกรรมที่ฉันชอบมากที่สุดคือการใส่ชุดยูคาตะเพราะเป็นครั้งแรกที่ได้ใส่และได้เห็นของจริง มันน่ารักมาก ฉันได้เห็นวิธีการชงชาที่

ถูกต้องตามหลัก และได้ดื่มชาอีกด้วย เมื่อเสร็จพิธีทุกคนก็ถอดชุดแล้วใส่ชุดปกติกลับบ้านแต่ฉันกับพี่ที่ไปด้วยกันใส่ชุดยูคาตะกลับบ้านโฮสเลย ซึ่งมันอาจจะรู้สึกเงินอายแต่ฉันคิดว่าคงไม่ได้มีโอกาสดำเนินการบ่อยๆและยังงี้ก็ไม่มีใครรู้จักเรา นอกจากนั้นฉันยังอยากใส่เพื่อไปถ่ายรูปกับโฮสอีกด้วย ส่วนวันที่ทางโครงการไม่ได้มีกิจกรรมให้ ฉันกับ

เพื่อนก็จะไปเที่ยวที่ Akihabara, Ikebukuro และได้ไป Shinjuku ซึ่งอยู่ติดกับสถานที่ที่เรียนเลย ไปเดินเล่น ไปดู

บรรยากาศของประเทศญี่ปุ่น แต่มาที่นี้ฉันเจอคนไทยเยอะมาก บางที่เราเดินชนกันเลยด้วยซ้ำ ส่วนภาษาญี่ปุ่นของฉัน ฉันคิดว่ามันดีขึ้นกว่าวันแรกๆ ฉันสามารถพูดคุยได้มากขึ้น นอกจากนั้นคุณยายยังชอบทำอาหารใหม่ๆ ให้ฉันได้ลองทานอีกด้วย มันอร่อยทุกอย่างเลย และในอาหารทุกมื้อที่บ้านจะมีส่วนประกอบของผักเยอะมาก และฉันได้ลองทานเต้าหู้ด้วยซึ่งปกติฉันไม่ทาน แต่ที่ญี่ปุ่นมันกลับแตกต่างออกไป อีกอย่างที่คุณรู้ก็คือ คนญี่ปุ่นชอบทานรสเค็มด้วย

1 พฤษภาคม 2560

นี่เป็นวันสุดท้ายที่ฉันจะได้อยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น ในวันที่ผ่านมาโครงการพาฉันไปที่ Odaiba โดยไปทางเรือ ได้ไปวัดอาซากุสะ ได้ไป Tokyo Skytree ได้มีกิจกรรมลองเขียนพู่กันญี่ปุ่น ได้ทำกิจกรรมสนทนากับคนญี่ปุ่น และได้ไป Tokyo Disneyland ส่วนวันอื่นฉันได้ไปที่ Tokyo Tower และ Ueno ได้ไปเดินที่ตลาดที่มีชื่อเสียงของที่นี่คือตลาด Ameyogo อีกด้วย ที่ฉันชอบมากที่สุดและคิดว่ามากที่สุดในการทำกิจกรรมทั้งหมดก็คือการไป Tokyo Disneyland และสิ่งที่ทำให้ฉันประทับใจมากที่สุดคือความสวยงามของการแสดงในตอนกลางคืนและความมีวินัยของคนญี่ปุ่นเนื่องจากวันนั้นเป็นวันเสาร์และตรงกับวันหยุดยาวของคนญี่ปุ่นทำให้มีคนต่อแถวเล่นเครื่องเล่นเยอะมากแต่เด็กๆที่ต่อแถวอยู่ไม่มีการแสดงออกว่าเบื่อหรืออแงเลยสักนิด ทุกคนต่อแถวรอพูดคุย

มีรอยยิ้มและเสียงหัวเราะให้แกกัน ฉันอยู่ที่นี้ตั้งแต่เช้าจนถึงเวลาปิดทำให้ได้ดูขบวนพาเหรดทั้งในตอนกลางวันและกลางคืนซึ่งมีความสวยงามที่แตกต่างกันและอีกการแสดงที่ประทับใจมากคือการเล่าเรื่องเทพนิยายผ่านการฉายภาพลงบนปราสาทพร้อมกับการจุดพลุถึงแม้ตอนกลางคืนจะมีอากาศหนาวและฝนตกแต่ก็คุ้มค่ากับการรอคอยเพราะเหมือนได้เห็นตัวละครที่ชื่นชอบในตอนเด็กๆออกมามีชีวิต

อยู่จริง ในวันสุดท้ายก่อนวันกลับคุณยายทำอาหารทุกอย่างที่ฉันชอบ ฝากขนมมาให้คุณพ่อคุณแม่ของฉัน คุณตาช่วยหากล่องให้เพื่อแพ็คของอีกด้วย นอกจากนั้นยังไปส่งที่จุดรวมเพราะท่านทราบว่าของเยอะและกระเป๋าหนัก

มาก ซึ่งการมาส่งนี้ไม่ได้อยู่ในข้อตกลงของโครงการเลยสักนิด แต่ท่านก็ยังใจดีมาส่งและบอกฉันว่าถ้ามีโอกาสมาที่นี่ไม่ว่าจะมาเองหรือมากับครอบครัวก็อย่าลืมแวะมาหาอีกด้วย ฉันจึงบอกท่านว่าถ้าท่านมีโอกาสมาเที่ยวที่ประเทศไทยก็อย่าลืมบอกฉันจะพาไปเที่ยวตามที่ต้องการเลย

การเดินทางมาเรียนที่ญี่ปุ่นในครั้งนี้เป็นประสบการณ์ที่สอนให้ฉันโตขึ้น ได้ฝึกภาษา ได้ลองทำอะไรที่ไม่เคยทำ ได้ทานอะไรที่ไม่เคยทาน ได้เดินทาง ได้ใช้ชีวิตที่มีอิสระแต่อยู่ในขอบเขตของความปลอดภัย ฉันขอขอบคุณทุกคนทั้งเพื่อนร่วมโครงการคนไทย เพื่อนคนญี่ปุ่น อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ชาวญี่ปุ่น และโฮสคณาคุณยายที่ทำให้การเดินทางในครั้งนี้มีคุณค่าน่าจดจำสำหรับฉัน และการเดินทางในครั้งนี้ทำให้ประเทศญี่ปุ่นเป็นจุดหมายที่ฉันมั่นใจว่าจะต้องกลับมาอีกครั้ง

